

ת"פ 25305/05/14 - מדינת ישראל נגד ניסים אבורמד

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 25305-05-14 מדינת ישראל נ' אבורמד
תיק חיצוני: 31/14

בפני	כב' השופט משה גינות
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	ניסים אבורמד

החלטה

בפני בקשה להורות על חילוט של רכב מ.ר. 5565016 תוצרת BMW וכן רכב מ.ר. 8781060 תוצרת MAZDA (להלן: "שני כלי הרכב") בהתאם להוראות סעיף 32(א) וסעיף 39(א) לחסד"פ.

רקע:

1. ביום 15.5.14 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום בעבירה של ניהול עסק ללא רישיון, עבירה לפי סעיף 4, 14(א) ו-14א לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח - 1968.

כעולה מפרק עובדות כתב האישום אין מחלוקת כי החל ממועד שאינו ידוע למאשימה בחודש 04/2014 ואילך הנאשם עסק ו/או שמש כבעלים ו/או כמנהל בעסק של רוכלות מכירה, השכרה ותיווך כלי רכב הממוקם בסמוך למפגש בין כביש 4 לדרך השלום (צומת חרושת) הידוע גם כגוש 10013 חלקה 138 בחדרה.

עוד עולה מן החקירה כי בבעלותו, החזקתו ובשליטתו של הנאשם לכל הפחות 15 כלי רכב ומבנה טרומי על גלגלים המשמשים אותו לצורך העיסוק בעסק ולניהולו והא נהג כמנהג בעלים.

2. ביום 20.5.14 ניתנה החלטת כב' השופט קפלן בבקשת הנאשם להשבת 15 כלי הרכב התפוסים בידי המשטרה. כב' השופט קפלן הורה לשחרר 13 מתוך 15 כלי רכב התפוסים בהתאם לתנאים שנקבעו בהחלטה. כאשר בהחלטת השופט קפלן נרשם במפורש כי רכב מ.ר. 5565016 תוצרת BMW וכן רכב מ.ר. 8781060 תוצרת MAZDA ישארו בידי המשטרה (להלן: "שני כלי הרכב").

בין התאריכים 21.5.14-22.5.14 ובעוד שני כלי הרכב מעוכבים בידי המשטרה הועברה בהם הבעלות במחשבי משרד הרישוי מידי הבעלים עוזרי כספי לידי חי לוי.

עמוד 1

בין התאריכים 27.5.14-29.5.14 הוגשו לא פחות מ-6 בקשות שונות להחזרת התפוסים לכאורה ע"י הבעלים הרשום במשרד הרישוי אך ללא תצהיר תומך.

3. ביום 18.11.14 הנאשם הורשע בעובדות כתב האישום המתוקן ודינו נגזר ביום 5.2.15 למאסר על תנאי, קנס והתחייבות. יודגש, כי בסופו של דבר, לא נוהלו בתיק זה הוכחות.

4. יודגש כי יחד עם כתב האישום המאשימה הגישה בקשה לחלט את כל 15 כלי הרכב שנתפסו בחזקתו של הנאשם. במסגרת גזר דיני מיום 5.2.15 דחיתי את בקשת המאשימה ובאשר לשני כלי הרכב, לגביהם נטען כי הועברה הבעלות בהם בעודם מוחזקים בידי המאשימה, נקבע דיון במעמד הצדדים.

ראיות הצדדים:

5. מטעם המאשימה העיד מר עזרי כספי (להלן: "כספי"), ובאמצעותו הוגשה הודעה שמסר במשטרה ביום 14.5.14 (ת/7).

כספי העיד כי הינו בעל מוסך בשם "עוזרי" וכי ברשותו תו סחר שבאמצעותו הוא יכול להעביר בעלות של רכבים ולשלם אגרה פחותה. ביום 11.5.14 הגיע אליו למוסך בחור שאמר לו כי הנאשם שלח אותו לבצע העברת בעלות על שני כלי הרכב הרשומים על שמו.

כספי העיד כי מעולם לא רכש את שני כלי הרכב, וגם לא מכר אותם לאף אחד. עוד העיד כספי כי מכיר את הנאשם הכרות שטחית וידע כי הנאשם סוחר מכוניות ולו מגרש בסמוך למגה בחדרה. כספי העיד כי לפני כשנה הוא נחשד בסחר 96 רכבים ע"י מס הכנסה וכי לא דיווח עליהם, מיד עם הגעתו הבחור הוא החליט להגיש תלונה, והנאשם הגיע אליו למוסך וביקש ממנו לא להגיש תלונה במשטרה.

כספי העיד כי על מנת שסוחר יוכל לבצע העברת בעלות על שמו וממנו לקונה עליו להצטייד בתעודת זהות, תו סחר ותעודת זהות של הקונה.

בחקירתו הנגדית העיד כספי כי מעולם לא מסר את תו סחר שלו לנאשם, וכי מעולם לא דיווח למשטרה כי תו הסחר שלו נגנב או נעלם. לשאלה כיצד יש לנאשם את תו הסחר שלו? השיב כספי כי "לא יכול להבין את זה" (עמ' 10 לפרוטוקול מיום 12.3.15 שורות 15-16). כספי אישר בחקירתו הנגדית כי מעולם לא ראה את הנאשם מבצע את האקט של העברת בעלות הוא רק יודע שלנאשם היה מגרש למכירת רכבים.

6. המאשימה הגישה את המסמכים הבאים:

פלט משרד הרישוי לגבי רכב מ.א. 8781060 שלפיו הרכב הורד מהכביש מסיבה "הפקדת סוחר" ביום 1.4.14 (ת/1).

פלט משרד הרישוי לגבי רכב מ.א. 5565016 שלפיו הרכב הורד מהכביש מסיבה "הפקדת סוחר" ביום 2.2.14 (ת/2).

פלט של משרד הרישוי לגבי כל הבעלים שהיו לרכב מ.ר. 5565016 (ת/3).

פלט של משרד הרישוי לגבי כל הבעלים שהיו לרכב מ.ר. 8781060 (ת/4).

תמונה של הרכב מ.ר. 5565016 ורכב נוסף עם שלט "למכירה" ומספר הטלפון של הנאשם עליהן (ת/5 ו/6).

7. מטעם ההגנה העיד מר חי לוי (להלן: "חי"), אשר העיד כי הינו חברו של הנאשם שנים. לדבריו, הנאשם פנה אליו והציע לו לקנות שני רכבים מתחת למחירון. מאחר ולנאשם לא היה מספיק כסף חי נכנס איתו כשותף ברכישת שני כלי הרכב. כעבור תקופה קצרה הנאשם מסר לו כי שני כלי הרכב מוחזקים בידי המשטרה ועוד מעט ישחררו אותן. כעבור זמן מה הוא התקשר שוב לנאשם ואז התברר לו כי שני כלי הרכב יוותרו בידי המשטרה בגלל שרשומים על שם אדם אחר ולא על שמו.

בחקירתו הנגדית העיד חי הינו בן 26 ועובד בשיפוצים, ולפני כחצי שנה החליט לרוכש את שני כלי הרכב יחד עם הנאשם, כאשר כל אחד מהם הפקיד 40,000 ₪.

לשאלה הכיצד התבצעה העברת בעלות על שמו כאשר שני כלי הרכב מוחזקים בידי המשטרה? השיב כי אינו מבין בזה וכי הוא חתם על יפוי לנאשם על מנת שיבצע את העברה.

באמצעות עד ההגנה הוגשו המסמכים הבאים:

יפוי כח שנתן חי לנאשם על מנת להעביר בעלות על שני כלי הרכב (ת/8).

תצהיר מיום 7.9.14 של חי לפיו יפה את כוחו של הנאשם להגיש בשמו בקשה לשחרור שני הרכבים (ת/9).

טענות הצדדים:

8. לטענת ב"כ המאשימה יש ליתן צו לחלט את שני כלי הרכב בהתאם להוראות סעיף 32 וסעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 (להלן: "פסד"פ"). המדובר, בכלי רכב אשר היוו חלק אינטגרלי מביצוע העבירה. הנאשם ניסה לשבש מהלכי חקירה ומשפט בכך שביצע העברת בעלות על שני כלי הרכב בעודם תפוסים בידי המשטרה.

ב"כ המאשימה הפנה לעדותו של עד ההגנה חי לוי ממנה עולה כי לו ולנאשם בעלות משותפת על כלי הרכב, לעובדה שהעד חי לא ביקש לשחרר את כלי הרכב במהלך עדותו בבימה"ש, לכך שהנאשם לא הביא כל ראיה המעידה על מכירת שני כלי הרכב לחי, כגון: חוזה מכירה, ועתרה להורות על חילוטם.

9. הנאשם מתנגד לבקשה מהנימוקים הבאים:

- א. הנאשם מעלה טענה של אכיפה בררנית, לדבריו ברחבי העיר חדרה מוצאים רכבים נוספים למכיר והמאשימה אינה פועלת כנגד אותם סוחרים מכוניות.
- ב. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר.
- ג. חילוטם של שני כלי הרכב עלולה לדרדר את מצבו הכלכלי של הנאשם ולפגוע בפת לחמם של ילדיו. באמצעות מכירת כלי הרכב הוא מבקש לכסות או לפרוע את החובות והקנסות, או לפחות חלקם, שהוטלו עליו בגין תיק זה.
- נד. הנאשם לא קיבל אזהרה בטרם הוגש כנגדו כתב אישום, וזאת בניגוד לאמור בסעיף 14 לחוק רישוי עסקים.

דין והכרעה:

10. חילוט חפצים ששימשו בביצוע עבירה, לפי סעיף 39 לפקודה, הוא חלק מהעונש שבסמכותו של בית המשפט להטיל. הגם שיש בכך פגיעה מובהקת בזכות הקניין, הרי שהמחוקק קבע במפורש כי בנסיבות מתאימות הפגיעה בזכות הקניין, לגבי חפץ שבו או באמצעותו נעברה העבירה, היא עונש ראוי (בש"פ 342/06 **לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מ"י**, תק-על 12006(1), 3416; ע"פ 1982/93 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' מ"י, פד"י מח(3) 238, 244-245).

כבכל עונש, יש מקום להפעלת שיקול דעת שיפוטי, ובכל הנוגע להחלטה בדבר חילוט, נקבע בפסיקה כי: **"אמת המידה היא במהותה ובעוצמתה של הזיקה בין החפץ לבין העבירה ובחומרתה של העבירה"** (דברי הנשיא שמגר בע"פ 4148/92 **מועד נ' מ"י**, תק-על 94(3), 779; וכן ראו ע"פ 623/78 סורני נ' מ"י, פ"ד לג(3) 523). על הלכה זו חזרה הפסיקה לא אחת (ראו רע"פ 5776/05 **ראובן נ' מ"י**, תק-על 2005(3), 1309).

היו מי שעמדו גם על משמעותו **החינוכית** של החילוט, שהרי החילוט נבדל מהקנס בכך שהפגיעה בקניינו של המורשע בדין נעשית בדרך ישירה של החרמת החפץ ששימש לעבירה עצמה. עמד על כך השופט טירקל בדונו בחילוט לפי דין מסוים, באומרו: **"ידע העבריין ויזכור מה היה סופו של הכלי ששימש למעשה העבירה. משמעות חינוכית זאת היתה, כנראה, גם לעיני חכמינו, שייחסו חשיבות לביעור כלים ששימשו לעבירה"** (רע"פ 1161/04 **חאג' יחיא נ' מ"י**, תק-על 2005(2), 762).

היבט נוסף שיש להטעים - החילוט הוא כאמור חלק מהעונש, וככזה ההחלטה בעניין החילוט צריכה להיות **מידתית**. מאחר שהחילוט מוטל בדרך כלל בנוסף לעונשים אחרים - בין עונשים הפוגעים בחירות ובין עונשים הפוגעים בקניין - הרי בעת החלטה על חילוט יש מקום לבחון את המכלול העונשי כולו.

11. כאמור, המאשימה נושאת בנטל השכנוע בדבר מילוי התנאים לחילוט, (ראה ע"פ 623/78 **יצחק סוראני נ' מדינת ישראל**, פ"ד לג (3) 523):

א. הנאשם, הינו הבעלים של שני כלי הרכב אותם מבקשים לחלט -

בדיון שהתקיים בפני ביום 12.3.15 הודה עד ההגנה, חי לוי, כי הנאשם והוא הינם בעלים משותפים של שני כלי הרכב נשוא הבקשה. טענה שלא נסתרה ע"י הנאשם בסיכומיו.

ב. המוצגים נתפסו על ידי המשטרה (על פי הוראות הפקודה) -

אין חולק כי כלי הרכב נתפסו במגרש מכוניות אותו ניהל הנאשם ללא רישיון עסק וכי הם נתפסו ע"י המשטרה בהתאם להוראות הפסד"פ.

ג. כלי הרכב הינם חלק אינטגרלי מיסודות העבירה שכן הנאשם הורשע בעבירה של ניהול מגרש לממכר מכוניות ללא רישיון.

ד. מידתיות - בענייננו, הנאשם ניהל מגרש לממכר מכוניות וזאת ללא רישיון עסק כדין. ברשותו של הנאשם נתפסו 15 כלי רכב. ביום 20.5.14 במסגרת הבקשה להחזרת תפוסים הורה כב' השופט קפלן על שחרור 13 כלי רכב והותיר שני כלי הרכב בחזקת המאשימה. למרות החלטת כב' השופט קפלן ביום 21.5.14 וביום 22.5.14 ביצע הנאשם העברת בעלות בשני כלי הרכב, בעוד כלי הרכב נמצאים בחזקת המאשימה. במהלך דיון שהתקיים במעמד הצדדים ביום 12.3.15 הודה עד ההגנה, חי לוי, כי הרכבים נרכשו על ידו ועל ידי הנאשם וכי נתן יפוי כח לנאשם לצורך העברת בעלות על שמו בשני כלי הרכב.

לאור האמור לעיל, יש מקום להורות על חילוט שני כלי הרכב אשר קיימת זיקה ישירה ביניהם לבין העבירה.

12. באשר לטענות ב"כ הנאשם לגבי מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, הרי שאין בהן כדי לבסס את ההתנגדות וזאת מן הטעם הפשוט שעובדות אלה אינן רלבנטיות לנשוא דיוננו. מצב כלכלי קשה, מצוקה אישית ואחרת אין בכוחם לשחרר נאשם מה"עונש" הכרוך באובדן רכוש ששימש לבצוע עבירה. היעלה על הדעת, ליתן לנאשם להינות מהאמצעים ששימשו לביצוע מעלליו, או מפרותיהם רק משום שהוא מתקשה בפירעון חובותיו? כלום ראוי הוא שיצא נשכר מעבריינותו וממעשיו הלא חוקיים משום שגורלו הכלכלי לא שפר עליו?

גם טענת הנאשם לאכיפה בררנית דינה להידחות, שכן לו ביקש לטעון הנאשם לאכיפה בררנית היה

עליו לטעון זאת בטרם הודה בעובדות כתב האישום ובטרם הורשע בדינו.

הנני דוחה את טענת הנאשם לפיה אין מקום להורות על חילוט שני כלי הרכב מאחר ולא קיבל אזהרה בטרם הוגש כנגדו כתב אישום, וזאת בניגוד לאמור בסעיף 14 לחוק רישוי עסקים. עיון בסעיף 14 לחוק רישוי עסקים מגלה כי הסעיף מדבר על מתן קנס נוסף למי שלא פעל בהתאם לאזהרה שקיבל והוראה זו אינה משליכה כלל על הבקשה שבפני.

13. סיכומי של דבר.

הנני מורה על חילוט שני כלי הרכב מ.ר. 5565016 תוצרת BMW וכן רכב מ.ר. 8781060 תוצרת MAZDA.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ה, 17 מאי 2015, בהעדר
הצדדים.